

ἐλευθερίαν ἐπὶ ὑποσχέσει νέας προσφορὰς, ἐν 15 τιμαχίων χρυσοῦ καὶ 30 μαργαρίτων. Ὁ δὲ σὺν τῇ αὐτῇ παντελῇ ὑποστάς καταστροφὴν, ἐκ τῆς πρώτης τάξεως τῶν πολιτῶν, ἐν ᾗ διετέλει πρότερον, μεταβέβηκε εἰς τὴν τρίτην· ὁ δὲ ἐν Σίνα οἱ πολῖται ἀπορροῦνται εἰς ζώνας ἢ τάξεις, αἱ δὲ δύνανται τις νὰ ἀντιπληρῇ ἐνεὺς εἰδικοῦ βουλευμάτος τοῦ Μανδρινίου ἐκ παρχίας· ἡ δ' ἐν ταῖς κατηγορίαις ταύταις εἰς τὸ πρῶτον ἢ τὰ ὀπίσω μεταβολὴ σημειοῦται ἐν τῷ ἐτήσιῳ πρωτοκόλῳ ὅπου οἱ Μανδρινιοὶ πέμπουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Τιμὴ λοιπὸν παρακολουθεῖ τὴν προβιβασιν καὶ δυσφημίαν τὴν καταβιβασιν, ἐκτὸς ἂν, ὡς συνέβη τῷ δυστυχῇ χρυσοχῳ, ἡ καταβίβασις αὐτῇ ἐγένετο συνεπείᾳ ἀδικαίων δυστυχημάτων. Αὕτη ἡ ἐν τῇ πολιτικῇ κατεδικασθεῖσα τοῦ χρυσοχοῦ συμβαῖνα μεταβίβη ἐπέσυρε πρὸς τὴν προσοχὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἐκ τῶν προτίμων ἐγνώριζε τὸ Φό αὐτῷ ὡς τινὰ τῶν ἐπιμελεστέων καὶ δραστηριωτέρων ἐμπόρων τοῦ κράτους.

Οἱ πολυάριθμοι μάρτυρες κληθέντες ἕκαστος ἰδιαιτέρως, ἀπεκάλυψαν τὰς ὑπὸ τοῦ Φάγγ Χι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πραγμαθείας κακίας καὶ ἀπειροπραγίας, τὴν φυλαργυρίαν, τὴν αἰσχροκερδίαν καὶ τὴν βαρβαρότητα αὐτοῦ. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν μαρτυριῶν, ἐχορήγησαν τῷ κατηγορουμένῳ τὸν εἰς ἀπολογία χρόνον. Ἡ ἀπολογία διήρκεισε τρεῖς ὁλοκληροῦς ἡμέρας· εἰδείξε δ' ἐν αὐτῇ προτερήματα ἀνδρός ἱκανοῦ καὶ ἱκανοῦ περὶ τὰ πολιτικά· ἀλλ' ἡ φωνὴ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταδυναστευθέντων ὑπῆρξεν ἰσχυρωτέρα τῆς εὐχλωτίας καὶ τῆς ῥητορικῆς αὐτοῦ διανοήσεως. Τὴν 37 ἡμέραν, περὶ τὴν μεσημβρίαν, τοῦ Μανδρινίου Ἀκο-φι (γραμματέως) συνταξάντος τὰ πρακτικά τῆς κατηγορίας καὶ τὰς ἀπολογίας τῆς ἀπολογίας, προσέβησαν εἰς τὴν διάκρισιν. Ὁ Φάγγ-Χι παμφερῆ κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἡ περιουσία αὐτοῦ εἰς δήμευσιν καὶ διανομὴν τοῦ ἀπειραρίθμων θυμάτων, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ εἰς ἑκατομυρίων καταδικαστὴν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ θρόνου (διότι, διαρκύσεως τῆς διαδικασίας, ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ κράτους καθύπαιξε ὑπὸ ἑξῆς ὁμοίας τῆς ἀλλῶν δικαστῶν) ἀπήγγηλε στεντορεῖα ἐν φωνῇ ἐν ἑξῆς ἀπόρασιν.

«Φάγγ-Χι, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον σὲ καταδικάζει εἰς θάνατον, ἡ περιουσία σου θέλει δήμευθῇ καὶ τὸ πᾶν πρὸς ὄφελος ἐκείνων οὗς κατέστησας δυστυχῆς καὶ ἐλῶν, ὁ υἱὸς τοῦ Τιέν, κυριάρχης ἀπόλυτος τοῦ οὐρανοῦ κράτους, πατὴρ τῶν δυστυχῶν καὶ ὄφρα καὶ, ὑπερασπιστὴς τῶν καταδυναστευομένων, ἐπικυρῶν τὴν ἀπόφασιν. Ναί, Φάγγ Χι, ἐπικυρῶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἐνεπιστεύθην μέρος τοῦ λαοῦ μου ὅπως κατὰστήσῃς αὐτὸν εὐδαίμονα· σὺ δὲ τούναντι κατέστησας αὐτὸν δυστυχῇ σὲ μετέδωκα ἀκτίνα τῆς ἰσχύος μου, καὶ μετέδωκας τὴν ἀκτίνα ταύτην εἰς ἄνεμον λοίμοφο· σὲ ἐνέδυσας τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως, σὺ δ' ἐβρίβας αὐτὰ ὡς ἀνανδρὸς ἀναιδέος, ὅπως ἐνδυσθῇς ὄπλα ἐλαφρότερα, τὸν δόλον καὶ τὴν ἀδικίαν. Φάγγ Χι, εἶσαι ἀνάξιος τῶν ἐκείνων τοῦ μανδρινίου δι' ὧν σ' ἐτίμησα, σὲ ἀπεκδύω ἐκ αὐτῶν, καὶ σὲ καταδικάζω· ἀλλὰ διατελὼν πρὸς

τὸ ὡς πατὴρ σοὶ συγχωρῶ τὰ ἐγκλήματα σου, καὶ ἔδομαι τοῦ Τιέν νὰ διεγῇ ὡς ἄρεσιν τῶν ἀμαρτημάτων σου τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς σου.»

Ἡ ἀπόφασις ταύτης ἀπαγγελθείσης, ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεσύρθη, εἰ δὲ φύλακες ἀπήγαγον τὸν κατὰδικον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Τὴν ἐπαύριον ἱκρίωμα διακοσίων περίπου ποδῶν ὕψους ἤγειρε ἐπὶ τῆς Βασιλῆως-Τατχῶ (ἐπισήμου πλατείας τοῦ Πεκίνου). Σημαῖαι λευκόχροοι καὶ τάπιτες τοῦ αὐτοῦ χρώματος (τὸ λευκὸν παρὰ Σιναις ἐστὶ χρῶμα πένθους) ἐκόσμουσαν τὰ κυριώτερα κτίρια καὶ αὐτὰ τὰ ἀνάκτορα· διότι ἐν Σίνα ἡ ποιὴ ἀνθρώπου θεωρεῖται ὡς δυστύχημα δημόσιον. Πλήθος ἀνθρώπων ἐκάλυπτε τὰς πλατείας, τὰς ἀγυίας καὶ τὰς ἀκτὰς, ὅθεν ἡ ἐπικηδεῖς πομπὴ ἐμελλε νὰ διέλθῃ· ἰσχυρὸν δὲ σῶμα στρατιωτῶν, συγκεκμημένων ἐκ Ταρτάρων καὶ Σινῶν, κλιμακῶδ' ἐδιεθῆ ἀπὸ τῆς φυλακῆς μέχρι τῆς πλατείας τῆς καταδικῆς, ἥτοι ἐπὶ ἐπιφανείας δύο περίπου λευγῶν.

Μανδρινὸν πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου, τρεῖς πυροβολισμοὶ ἀνῆγγελλον τὴν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀναγερθεῖσαν τοῦ καταδικῆ διὰ τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ ἄμαξα ἀφ' ἧς ὤχετο εὐρέτε ὑπὸ τεσσάρων ἵππων τυρλῶν, ἐστερτημένῳ χαίτης καὶ κέρκης. Ὁ κατὰδικος ἵστατο ὀρθῶς, τὴν κεφαλὴν ἀσκηπῆς στηρίζομενος ἐπὶ τεσσάρων δημίων μαζαιοφόρων. Τρία τάγματα ἐκ τῆς Ταρταρικῆς καὶ Σινικῆς φρουρῆς συνώδευον τὴν ἄμαξαν, βραδέως προχωροῦσαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης πληθύος τοῦ λαοῦ.

Ἀφίγεισθαι τῆς συνοδείας εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Βασιλῆως-Τατχῶ, ὁ κατὰδικος καταβὰς τῆς ἁμάξης, ἀνέβη μετὰ κόπου, στηριζόμενος ἐπὶ τῶν τεσσάρων δημίων τὰς διακοσίας πενήτηκοντα βοθμίδας τοῦ πῆματος· ἡμίσεια ὥρα παρήλθε μέχρι τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ δλεθρίου σκινιδώματος. Ἀμα φθάσαντος, τέσσαρες βραδύχοι ἱστάμενοι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνίων τοῦ ἱκρίωματος, ἀνέβησαν πρὸς τὸν λαόν.

«Τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Τιέν καὶ τοῦ κυριάρχου τοῦ οὐρανοῦ κράτους, ὁ Φάγγ-Χι, μανδρινός, καταδικασθεὶς ἐπ' ἐγκλήματι κλοπῆς καὶ δωροδοκίας ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, θέλει λάβει τὴν εἰς τοὺς δυνάστας τοῦ λαοῦ ἐπικειμένην ποινήν.»

Εἶτα, στραφέντες πρὸς τὸ ἱκρίωμα ἀναβόησαν.

— Δῆμιτοι, ἐκτελέσατε τὴν ποινὴν!

Οἱ δῆμιτοι ἔβησαν τὸν κατὰδικον ἐπὶ σκίμποδος λίαν ὕψηλῳ, καὶ περιβαλόντες περὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ βρόγχον, τὸν ἀπηγγόνισαν. Συγχρόνως τρομερὸς κρότος γαλκίων μουσικῶν ὀργάνων ἐδόνησε τὸν αἶρα· οἱ δὲ βραδύχοι ἀνέκραξαν.

— Δικαιοσύνη δίδεται!

Καὶ τὸ πλῆθος ἀπεσύρθη βραδυποροῦν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Τὸ ἀμερολήπτου δικαιοσύνης τρομερὸν τοῦτο παράδειγμα αἵσια παρήγαγεν ἀποτελέσματα ἀπὸ τοῦ 1747 μέχρι τοῦ 1796 οὐδεμία κεφαλικὴ ποινὴ ἐτελέσθη ἐν Σίνα.

Τὸ ἔθνος, ἰδὼν τὸν ἐπ' ἀγχόνῃς ἄτιμον θάνατον ἀνδρὸς περιωνύμου διὰ τὰ φῶτα καὶ τὸ γένος αὐτοῦ,